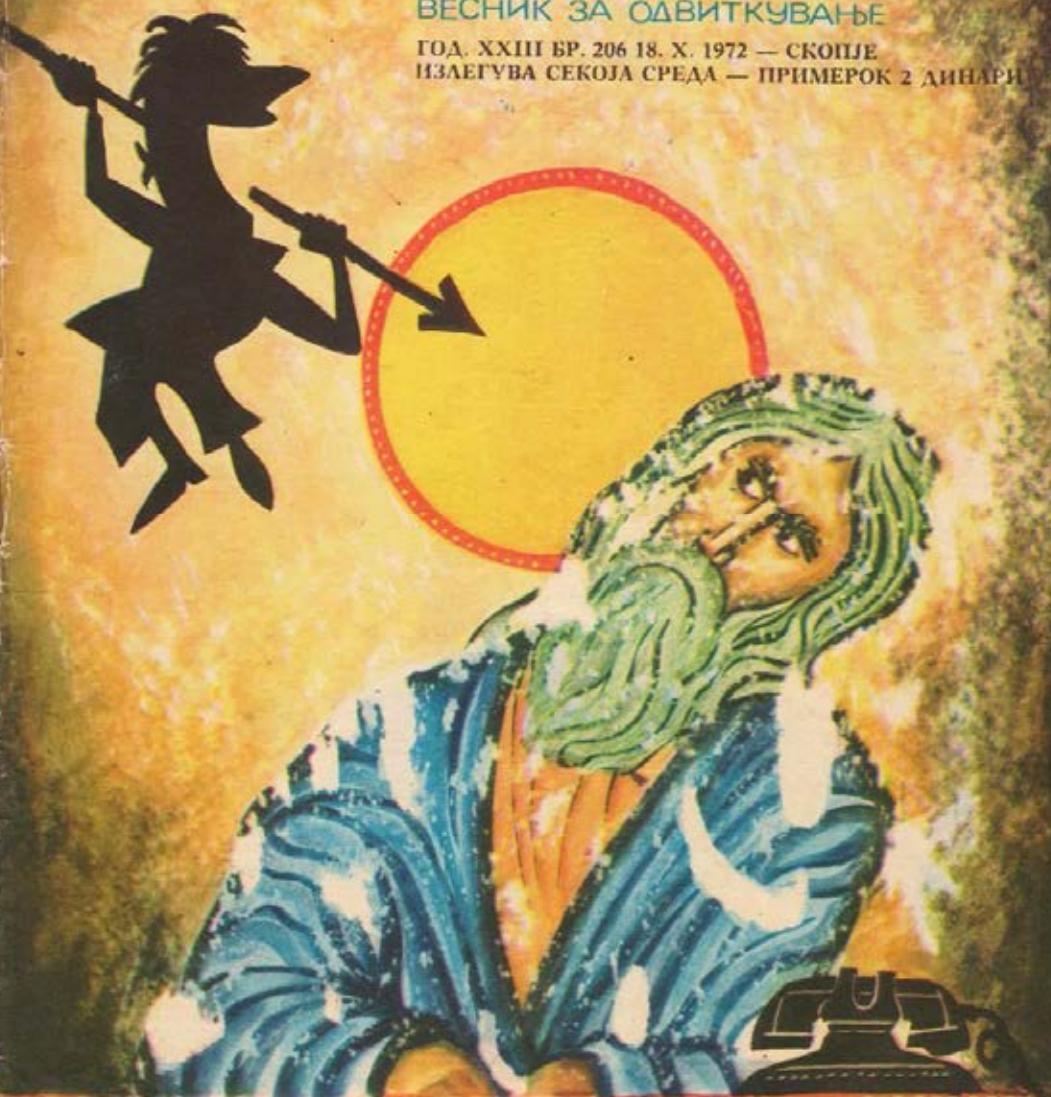

ЕДЕН ЗА СИТЕ - СИТЕ ЗА НИКАДЕ

Ослади

ВЕСНИК ЗА ОДВИТКУВАЊЕ

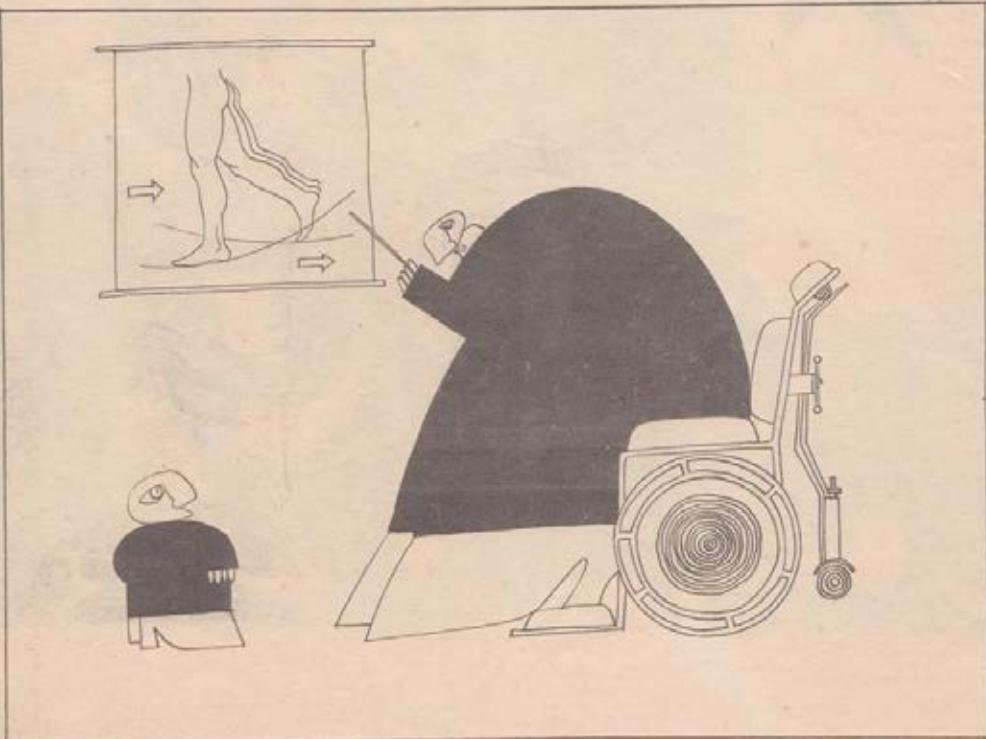
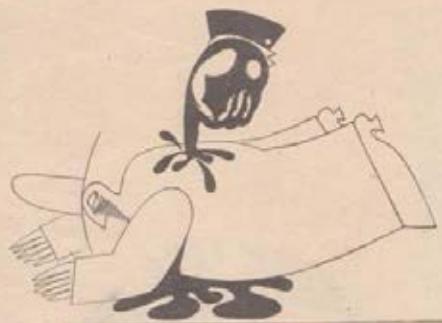
ГОД. XXIII БР. 206 18. X. 1972 — СКОПЈЕ
ИЗЛЕГУВА СЕКОЈА СРЕДА — ПРИМЕРОК 2 ДИНАРИ

ХАСАН ФАЗЛИК — Југославија

СПЕЦИЈАЛНО ЗА ОСТЕН
ФИКО ФИКОВ — Бугарија
учесник на 4 Светска галерија на карикатури -
Скопје 1972

ДРАГИ НАШИ

Јубилејните шаховски олимпијади завршија. Од пласманот на нашата макашка репрезентација задоволни се единствено унгарците и Петар Смедеревац. Нашата женска екипа се пласира малку погоре, но во подолниота група. Шахистите и другите гости го напуштија Скопје задоволни од срдечниот прием и одличната организација. Олимпиското село и другите хотели останаа на своите места и ќе бидат вечно споменици на една наша грандиозност.

Истиот ден кога во скопските кина беше одржана премиерата на последниот филм на Бранко Гапо — „Истрел“ во целата Република поскапе лебот. Поскапувањето на лебот нема никаква врска со премиерата на Гапо. За разлика од филмовите на Гапо, поскапувања повеќе не сакаме да гледаме.

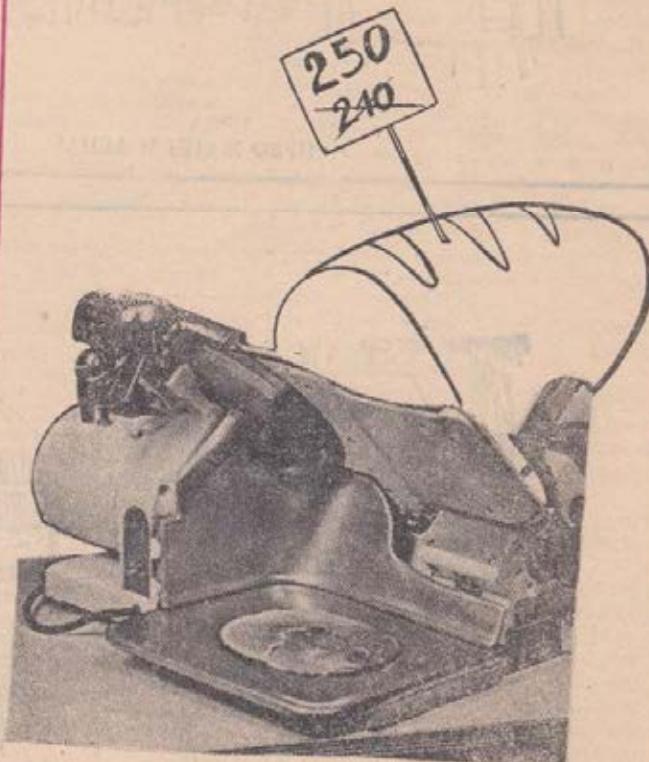
Во центарот на вниманието е едно писмо. Од него многу очекуваме некој не е сино. Бојата на

ова писмо не е битна. Битно е дека ние поради него ќе менуваме боја, а можеби и нешто повеќе.

Ни останува уште да им пожелиме успех на нашите фудбалери во Шпанија и добредојде на Англиската кралица Елизабета. Доколку поминеме лошо со испанците можеме да се правиме англичани.

Ваш „Остен“

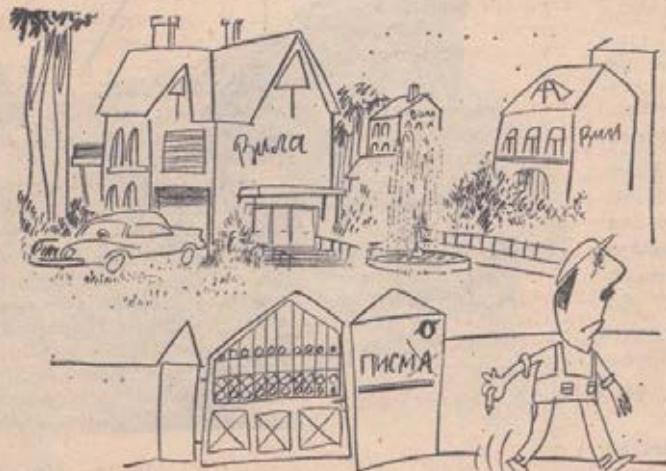
ДЕЛИКАТЕС

(Јелен)

БРОД
— ПРВО ЖЕНИ И ДЕЦА!

БЕЗ ЗБОРОВИ

Карикатури: (Јелен)

Награден крими и пол расказ
Мајкл Пимпек

НЕДОПИРЛИВИ

На 13 километри југонисточно од градот, скриена во планинска шума, се наоѓа гиздатата и весела вила на еден од најшите милијардери, а во вилата, поточно во камин — салонот, на тој 13 октомври, се наоѓаа нашиот милијардер и неговата жена, тој во тренчкот, таа во јапонско кимено. Двајцата работат во едно извозно-увозно трговско претпријатие. Двајцата беа многу возбудени, ако не и исплашени. Мажот малку повеќе, жената малку помалку, но и таа многу.

— Ти морааш да појдеш, — рече милијардерот, — на читањето на тоа Писмо! Ти си од пролетерско потекло — сега се твоите пет минути, а можеби и шест. Оди, слушај, гледај — тие писмочатци на сè се спремни. Мораме да се подгответиме за потребната ескиважа.

Жената од пролетерско потекло ја утисна цигарата недопушена и ги побара клучевите од спачекот.

— Така, драга моја! Ти знаеш да го читаш Писмото уште непрочитано! Спачекот, се разбира! Таков е пласот на времето.

Во камин — салонот остана мажот сам, со своите мисли и грижи, сред своите икони од тринаесеттиот век, еден оригинален Пикасо и еден Петлески. Пушеше, пишеше оригинален шкотски уиски, поточно речено пивкаше, то ест само лижеше за да не ја загуби максималната еластичност на духот и телото за претстојната ескиважа.

По три часа еден спачек бревташе напоре по планинскиот пат, а по три часа и неколку минути жената влезе во камин — салонот.

— Се случи нешто? — мажот праша со страв.

— Зашто би се случило нешто?

— Те очекуваш по полнок како по читањето на претходните писма.

— Сирци тоа! — рече тажно жената.

— Доста беа зборови! Акционја! Дело! Мобилизација на сите сили!

— И? — мажот ѝ ја стави раката на рамо.

— Лошо! Опасно! Безизлезно! Се размавта со ножови...

— Со ножови?

— Фигуративно речено. Со гнев од народно-ослободителните години се нафрлија на неквалитетот во нашата работа, на неанципијата. Се доаѓало подоцна на работа, се одело порано од работа, а некој се расфрали со општествениот имот... И ти си во тие некој!

— И јас?! — мажот пеплоса.

— И ти! По миенјето раце во тоалетот си се бришел со канцелариска хартија! И тоа многу често! Јас не знаев за тоа.

Мажот свика очајно:

— Претчувствувај лека тука ќе ме зграпчат! Но јас морам по секоја свршена работа да си ги измијам раце!

— Да си ги измиш — да, но да ги бришеш — опасно е!

— А друго нешто?

— Комисиите не се состанале ни еднаш од 1970 година!

— Точно! — мажот удри гневно со тупаница на масата. — ЈАС барав да се состанеме, имам сведоци. Но пуста инертност, флегматичност, апатичност, мало-дущност. Јас!

— Бајај пак! Активирај се! — му предложи жената. — Во работничкиот совет си! Во стручниот совет си!

— И во дисциплинската комисија сум!

— И во дисциплинската комисија си. Размавај се! Биди енергичен! Биди акциони! Биди непоколеблив! Биди недопирлив!

— Ке бидам! Ке бидам! — мажот удри решително со тупаница врз масата.

По неколку минути еден спачек јуреше надолу по планинскиот пат кон градот.

Прашање за вас, драги читатели, а за нашата награда од 1000 стари долари:

Дали е доста само едно Писмо за сите наши милијардери, рентиери, кожодери, лицемери, кибиџери, реакционери и курајбери?

Слово под и никој штеди
шарм и тај

ИНКАСАТОРСКА

— Море, пушти ме, настинав одејки
по оние студени станови!

БЕЗ ЗБОРОВИ

НАШ СЛУЧАЈ

Карикатури: Боро Пејчинов

ОД СУДСКАТА ТЕОРИЈА И ПРАКТИКА

»ИСТРЕЛ« ОДЕКНА КАКО БОМБА

Јавните судења и воопшто судењата кај нас се толку честа појава што нема никаква потреба од повторно изнесување на един ваква констатација.

Меѓутоа, на деветти овој месец, во проекционата сала на „Македонија-ФИАМ“, а во организација на редакцијата „Вечер“ се одржа толку невообичаено судење што ќе се памети токму по тоа што од судењето задоволни останаа и обвинителот, и обвинетите како и присутните посетители во салата. А тоа, ќе признаете, во судска та практика е реткост.

Всушност на тапет беше (засега) последниот филм на режисерот Бранко Гапо, „Истрел“. Како течеше судењето?

ЈАВНО СУДЕЊЕ И ЈАВНО СЕДЕЊЕ

Прво, како доказен материјал на обвтот Бранко Варошила почна прикажувањето на филмот „Истрел“.

Јавното судење со тоа почна...

По извесно време во салата снема струја...

Со тоа и јавното седење почна...

Во продолжение струјата дојде...

Јавното судење продолжи...

Потоа пак снема струја...

Јавното седење беше неминовно...

Понатаму струјата пак дојде...

Јавното следење со тоа се приведе кон крај...

По прикажувањето на филмот прв збор зеде обвинителот Бранко Варошила кој толку жолчно „го нападна“ филмот што цело време додека напаѓаше, на лицето на Гапо цветеа насмевки.

ЈАВНА ПОФАЛБА

Во својата одбрана режисерот Бранко Гапо рече дека во филмот барал досега непознати патеки по кои се обидел на гледачите да им го пренесе и претстави херојството на група скоеџи во Револуцијата при што како свој удел не заборави да си даде јавна пофалница за начинот како тоа го сторил.

АРТИСТИТЕ СЕ ДЕЛАТ НА АРТИСТИ И НА ТАКВИ КОИ ГЛУМАТ

Во „Истрел“ како толкувачи на најразлични ролија продефилираа многу непознати и познати артисти. Иако епизодна, можеби и најпрактична беше улогата на Димитар Гешовски како арводелец кој покрај добрата креација мораше да го држи и стругот во рацете.

На артистите Слободан Димитриевиќ, Емил Рубен, Миша Јанкетик, Ристо Шишков, Владимир Светиев, Петар Арсовски и Питомир Деспотовски им беше далеку полесно зашто во филмот играа и имаа во рацете најразлично оружје и други помошни средства.

КОНСТАТАЦИЈА

Гледачите можат „Истрел“ да го гледаат во секое време без страхувanje дека можат да бидат погодени.

Живко Павлов

АФОРИЗМИ

НЕМОЈТЕ ДА ПИЕТЕ
ОД ДОВЕРЛИВИ
ИЗВОРИ.

xx

АУГЕТО СЕ
РАЗЛИКУВАТ ПО
ТОА ШТО ИМААТ
ЕДНАКВИ ПРАВА.

xx

ПАМЕТНИТЕ
ПОПУШТААТ ПОД
ПРИТИСОК.

xx

СИТЕ НЕ СМЕ
ЕДНАКВИ — РЕЧЕ
БУДАЛИОТ.

xx

СИТЕ СЕ ФАКААТ ЗА
ЗВОР, А НИКОЈ НЕ
ГО ДРЖИ.

xx

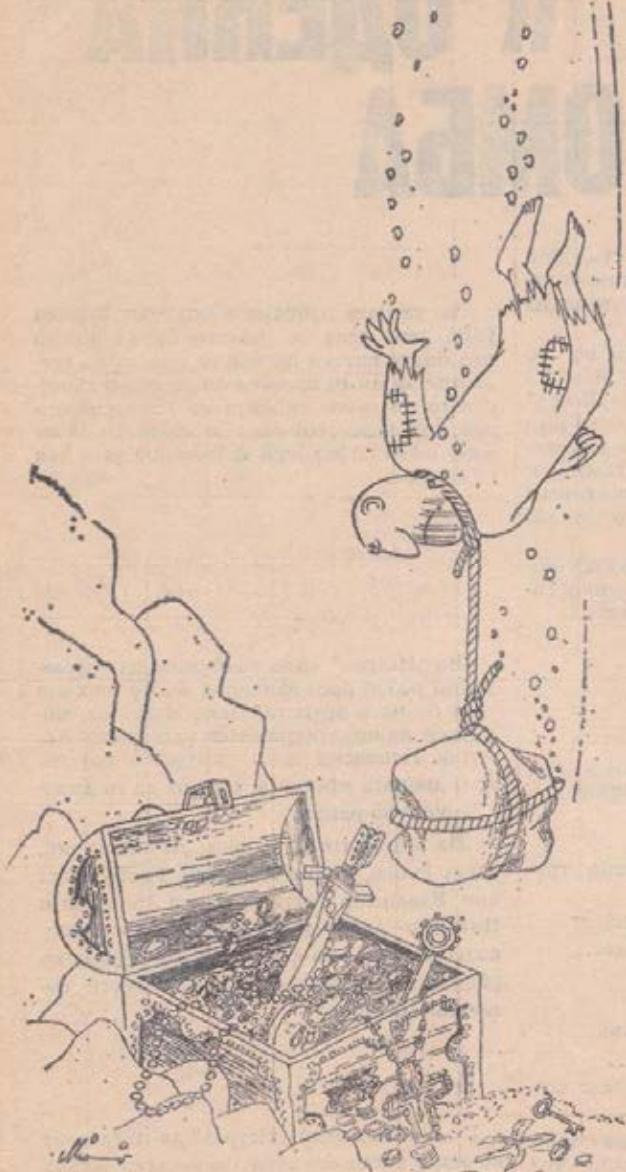
ВИСТИНА Е, НЕ
ЛАЖЕА!

xx

ЗАВРШИВ ЛИКОВНА
АКАДЕМИЈА, СЕГА
МОЖАМ ДА СЕ
СЛИКАМ!

Илија Марковиќ

xx

БЕЗ ЗБОРОВИ

(М. Кулук)

ТАКА СЕ РАСКАЛАВИ ЧЕЛИНОТ

Социјални случај

Анти — драма, анти — комедија и анти — трагедија
во половина час

А И Ц А:

Еднолични, дволични и безлични.
ДИРЕКТОР, Петко Рајковски

ИНЖЕНЕРОТ, Рајко Петковски
ПРЕТСЕДАТЕЛ И ЧЛЕНОВИ НА РАБОТНИЧКИОТ СОВЕТ:
еден клен и половина килограм ситин риби (по можност плашири).
ПУБЛИКА, се разбира — нема.

Дејството се одвива кај нас, т.е. во едно
нешто претпријатие за проектирање, кое сфа-
тило дека шудот има и почитани страни,
на сега се занимава и со оперативни зафати,
т.е. зафаќа во матио.

Директорот:

Драги другари, други другарки, други дру-
гарчињи...

Инженерот:

Браво! Бравосимо! Генијално! Колосал-
но! Максимално! (Ракоплемска одушевен поради
прекрасната формулатација).

Кленот, т.е. претседателот на Советот:

(Плачејќи од срека) Другари, јас гласам
за. За, за и за! Има ли некој против?

Инженерот:

(Гледајќи дека ребите половично мол-
чат) Нема!

Директорот:

Драги! Драги! Драги! (Мрмори блаќено
под мустаџите).

Кленот:

Тогаш, другари, во врска со она што е
речено погоре, а во согласност со законски-
те прописи и со Статутот на нашето прет-
пријатие констатирам дека предлогот е едно-
гласно усвоен.

Образложение:

Како што знаете, неодамна е усвоен Закон
за станарските права и односи, кој вели
дека сите оние што добиле стапот од своето
претпријатие и се носители на станарско
право, можат да го добијат стапот во трајна
сопственост, ако едновремено уплатат 25%
од неговите номинални вредности, додека останатиот
имос ќе го исплатуваат во месечни
ануитети, со однапред определен коефици-
ент на неговата валоризација.

Меѓутог, овој Закон има и една посебна
точка која овозможува стапот да се добие
и со уплатата од 10%, се разбира ако носите-
лот на станарското право пропорционално
има мали лични примања и е социјално заг-
розен.

Во духот на овие прописи иле расишава-
ме конкурс, а на донешната седница ја донес-
сме следната

ОДАУКА

Молбата на Есад ЕЈУПИ да биде ста-
вена во категоријата на овие што се соци-
јално загрозени и отфрлена како необјективна.
Есад Ејупи навистина има стартен основа
од 640 нови динари и со нив издржува се-
мејство од 11 членови. Меѓутог, се утврди дека
именуванот не е социјално загрозен,
зато што имал тетка во Америка. Тетката
боледувала од посталија и во најскора пер-
спектива може да умре, со што неговото
проблем ќе биде трајно решен.

Исто така, како необјективна се отфрли
и молбата на Трајче КАМЧЕВСКИ, кој има
стартен основ од 585 нови динари и издржува
седумчлено семејство. Мотивација: Трајче
Камчевски секоја недела игра на спорт-
ската пропозиција и може да се случи веќе след
иот пат, да ја добие главната премија.

Разгледувајќи ја молбата на инж. Рајко
ПЕТКОВСКИ, Советот дојде до заклучок дека
нему треба навистина да му се помогне,
бидејќи се згроzi од неговата социјална заг-
розеност. Навистина, тој, т.е. инж. ПЕТКОВСКИ
прима 3.000 нови динари месечно, но од
них плаќа алментација за 5 деца, бидејќи
пет пати до сега е разведен. Со тоа тој дал
огромен и самоиздржувачки придонес за еми-
гацијата на нашата жена, како и за зголемува-
њето процентот на наталитетот во нашата
република.

За социјалната загрозеност на директорот
Петко РАЈКОВСКИ не беше потребна
дискусија. Затоа неговата молба е прифатена
без дискусија.

Одлуката стапува на дело од денот на до-
несувањето, а незадовољните од неа имаат
право на отказ кога ќе посакат.

РАБОТНИЧКИ СОВЕТ
(по полни состав)
М.П.

Смрт на фашизмот — слобода на народот!
Иван Карадак

БЕЗ ЗБОРОВИ

(Јелен)

ПРЕСНИ НАРОДНИ Д'ТКАЊА

ПИСМОТО ИСПРАТЕНО ЕСТ

Секој ден во мојата и вашата улица децата го прашуваат поштарот: „Чичко поштар, има ли писмо за мене?“ Секој ден во мојата и вашата улица поштарот им одговара на децата: „Утре, утре ќе има за вас.“

— Најпосле можам мирно да отидам во пензија. Им одговорив на децата: има, има писмо за вас, за сите вас и за сите нас, деца! — вели стариот поштар.

— И јас добиј кредитно писмо, — вели мојот сосед, работна рака во железарницата.

— Какво кредитно писмо?

— Па, она каде ме обавестуваат дека не го плакам редовно кредитот и дека ќе ме дадат на суд.

Бирократот го голтна писмото.

— За да не му падне во рацете на непријателот, — вели, го голтнав како што тоа го правев за време на војната кога беше курир и кога се наоѓав во опасни ситуации.

Наместо писмото го „прочитавме“ бирократот.
Писмото е сино. Се очекува многумина да истакнат бели знамиња.

Еден неидентификуван другар Перо закачил црвено знаме на опашката и се влече зад него. Сообраќајците го запреа. По новите прописи знамето треба да биде во риги. Црвено-бели.

Писмото испратено до Другарот Тане Таневски е вратено со назнака „адресантот непознат“.

— Мојот сопруг е господин Тане Таневски, а ова е упатено до некој си другар, — објаснува неговата сопруга господица Џана.

— Ке имаме работа! — ги тријат рацете поштарите.

— Зарем само поради едно писмо?

— Не туку поради одговорите на тоа писмо.

Писмото пристигна. Некој се прават нецисмени. Писмото им е туѓо иако е испратено на нивна адреса. Откако ќе го прочитаат го употребуваат како ладало. И во октомври може да биде многу топло. Дури жешко.

Писмото пристигна. Треба да одговараме. Тоа е основен ред. И пристојност.

B. Јоциќ

НАШИТЕ ГО ОДИГРАА ТЕШКОТО

По дваесет и четири дена и дваесет и четири часа со отворањето на свеченото затворање заврши најголемата шаховска војна досега. Воените секирчиња повторно се закопани.

Веднаш да кажеме дека нам се секирчето наместо в мед ни падна во кисела вода, но судејќи по цената по која се продаваше киселата вода во времето на Олимпијадата, тоа е скоро исто.

Пред почетокот на Олимпијадата нашиот сојузен капитен свети Петар Смедереван, кој всушност е земунец, прогнозираше дека нашите ќе пуштаат на златниот медал. Никакво пуканье немаше. Виновниците за неосвоеното злато, се обидовме да ги побараме меѓу организаторите.

Кочо Битољану, кој се пригаше за обезбедувањето, тврдеше дека сè е обезбедено. Сега дури гледаме дека другарот Кочо не си

ја извршила задачата: не ни го обезбеди златниот медал.

Сите знаеме дека нашиите репрезентативци живеат удобно сместени во Олимпиското село. Борис Поп Горчев и неговата прес-екipa, значи ќе деzinформираат: дури сега, кога завесата е спуштена, гледаме дека нашите живееле во илузии. Борис може да се вади на компјутерот, значи, млад компјутер, ненавикнат на Олимпијади итн. но ние му бележиме големо минус.

Меѓутоа, би било грев освојувањето на бронзениот медал од страна на Југословените да го сфатиме како неуспех. Тоа дури претставува успех, но за Унгарската репрезентација. Русите го зедоа Руселовиот пехар, и по единасетти пат го освоја златниот медал. Ние по вторпат едно по друго го освоивме третото место и со тоа барем според изјавите докажавме дека сме втора велесила на светот, а Унгарците со повторно освојување на второто место докажаа дека се трета велесила.

Господинот градоначалникот, мислиме на нашиот другар претседател, Драгомир Ставрев, остана без медали и покрај тоа што сè до последното коло ги имаше медалите в раце. Тој, на завршната вечер, како што и се прогнозираше, им ги подели медалите на подобрите шахисти. Доктор Макс Еве од страна на Меѓународната шаховска федерација им ги подели златните зборови на организаторите на XX јубилејна машка и V женска шаховска Олимпијада.

На завршниот коктел не присуствувајме, но од вообичаено добро информирани кругови дознаваме дека некои учесници на коктелот веднаш по отворањето на коктелот стекнале неколку чашки предност. Имало и такви кои биле пижани од слава.

Деновиве на заинтересираниот колекционери ќе им бидат продавани реквизитите со кои се служеле учесниците на Олимпијадите. Цените се веќе фиксирани: Шаховската плоча ќе чини 50 долари, шаховска гарнитура 15, демонстрационата табла 115, шаховскиот часовник што Петросјак го удри од земја 15 долари и така натаму. До колку некој плаќа во динари, организаторите ветуваат попуст од 10 насто. За некои членови од организациониот комитет се смета дека се од непроценливна вредност.

За крајот ја оставивме изјавата на директорот на Олимпијадите другарот Јордан Ивановски: — Дури сега, кога големата задача успешно е завршена почна да ми се крева косата од помислата дека сме можеле и да киксираме. Толку сум изморен што веднаш ќе појдам на двегодишниот годишен одмор.

ДОДЕКА СИ ГО ПИТЕ КАФЕТО

Драги наши,

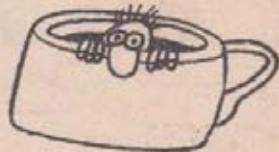
Од следниот број, па кој знае до која, секоја среда ќе можете да се сртнете со новата рубрика „ДОДЕКА СИ ГО ПИТЕ КАФЕТО“ во која нашиот нерво-психопатар ИВАН КАРАДАК ќе одговара на вашите писма, на вашите дописници, разгледници, телеграми, каблограми, дигитограми, панорами, синерами и сите останати средства за меѓусебно комуницирање.

Значи, ние ви ги отвораме вратите, а вие отворете ни ја душата. Пишувайте за се што ви лежи на срцето, за се што ви лежи на трбот, на совеста, во канцеларијата, во вашиот кревет... Пишувайте за се и сешто, а ние со сиот свој жар, искуство, знаење, а пред се, со сета своя љубов, ќе ви одговараме, ќе ве уттуваме, ќе ве тешиме, ќе се молиме за вас, а, понекогаш, се разбира ако заслужите, ќе ве критикуваме и ќе ве осудуваме, користејќи го Аристотеловото правило: „Драг ми е Платон, но уште подрага ми е вистината“.

Во секој случај, бидете сигурни дека ќе ве олесниме, што ќе ви користи, ако за нешто друго, барем да ја одржувате рамнотежата со цебот. Од камено га, пак, што ќе испопаѓаат од вашето срце, од вашите бубрези, цигери, сплинки и другите внатрешни органи и органчиња, ќе изградиме еден величествен

спомен-дом на сатирата, во кој секој жив човек, па дури и секој мртвовец, ќе

може да се смее до солзи и да плаче до кикот, се разбира, сè на наша сметка.

Напомнувајќи ви дека индискрецијата ќе ви биде загарантита со закон, ве молиме, на крајот, вашите исповеди да ги испракате со ознака: за рубриката „ДОДЕКА СИ ГО ПИТЕ КАФЕТО“ — и тоа најдоцна до четврток, зашто петокот во ОСТЕН е прогласен за пазарен ден, т. е. за ден, кога сите мисли се

враќаат од пасење и кога се отклучуваат сите фасцикли, за да може што побаво да се заклучи содржината за следниот број.

Длабоко убедени дека во животот само уште ова ви недостигање ние најдругарски ве поздравуваме.

ЛИТАР МЛЕКО СО ПОЕНТА НА КРАЈОТ

Еден работник од еден супермаркет, откако се провртка низ него, купи на крајот само еден литар млеко во поливинилско кесе. Тој од супермаркетот можеше да излезе и да не плати, бидејќи во тој момент касиерката читаше „Просветена жена“ но работникот чесно плати и излезе.

Откако излезе, тој пови ка еден Ром за исач, кој му го нарами млекото да го носи. Патем најде и музика која го надополни свечното носење на един от литар млеко до дома. Музикантите на работникот, тивко и тажно му свиреа на уво: „Ти си, чи чо, стар мераклија на мlekото, кисело и благо...“

Штом пристигнаа, рабо-

тникот без око да му тре млекото. Но, тоа е и за музиката трипати повеќе отколку што чинеше млекото. Но, тоа е и нормално. Еднаш се купува млеко, мајка му стара!

Работникот влезе дома а жена му го праша:

— Какво е тоа производство што ми го носиш?

— Производство од крава, во кесе. Се вика млеко! — одговори работникот.

Таа тогаш го пофали работникот (тоест мажот) за остроумноста што зел такво нешто, бидејќи и од кесето ќе видат фајде.

— Како се готови ова? — праша жената.

Бидејќи не знаеја, кон сутураа еден електроинженер од соседството и

тој им рече дека тоа се вари, а потоа се пие за појадок, ручек, навечер и за ужина, на што работничкото семејство се заблагодари за советот.

Го ставија млекото да се вари и тоа по малку време зовре и започна да се крева, тоест да се зголемува качувајќи се нагоре по тенцерето. Тогаш работничината (децата на работникот) многу се израдува работникот почна да си вaa, жената почна да пее крои планови вишокот мле ко што ќе се појави кревајќи се во тенцерето, да го продаде и да штеди за стан.

Се крепа млекото за 3%, на работничката радост и нема крај!

Се крепа за 8%, што е за пофалба и за одбележување во средствата за јавно информирање.

Се крепа млекото за цели 12%, а работничкото семејство да збесне од радост.

Тогаш се собраа тука комшините, од кои еден беше одборник. Одборникот започна на цел глас да ја објаснува тенденцијата на покачувањето на млекото и рече дека случајот е правопропорционален на очекувањата.

Дојде и телевизијата. Снимаше, анкетираше, а еден остроумен и амбициозен новинар им објасни на гледачите дека на работникот му се крева и киселото млеко, а не само благото.

Млекото се креваше, креваше, креваше и на крајот — претече целото. Тенерето остана празно.

ПОЕНТА: Кога веќе производството кај нас расте се крева, дури и претечува, зошто работниците од некои колективи на крајот на месецот остануваат и без плата!

Ефтиј Проевски

КАРИКАТУРИ:

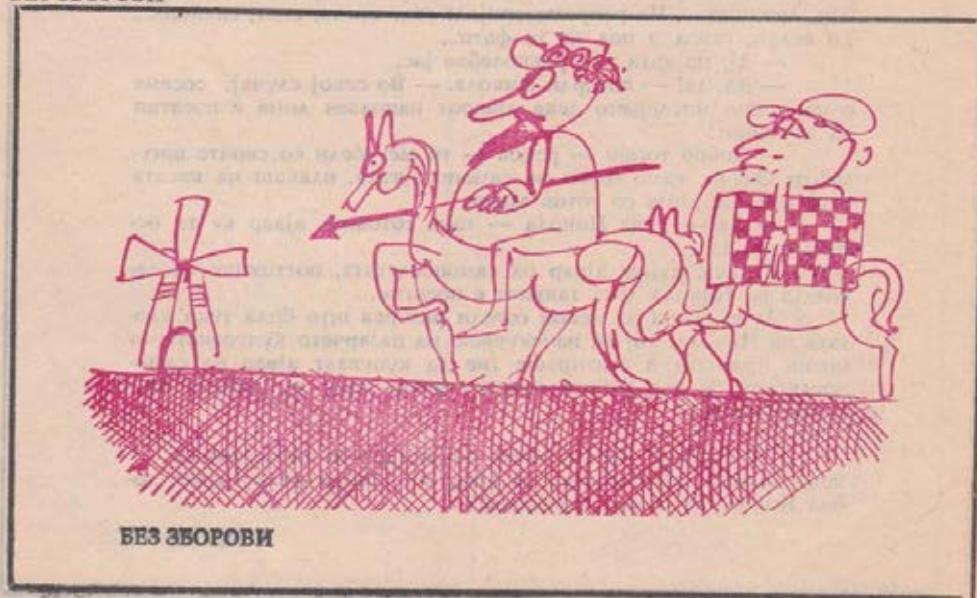
МИОДРАГ
ВЕЛИЧКОВИК

БЕЗ ЗБОРОВИ

БЕЗ ЗБОРОВИ

ДЕВИЗЕН АЈВАР

Со Никола се сртнавме на пазарчето. Јас требаше да купам пиперки за ајвар, а тој одеше некаде со празни тегли во мрежата.

— Каде така? — ме прашува тој мене.

— По пиперки, ќе правиме малку ајвар! — реков весело.

— Не! — вресна тој. — Не загазувај во таа работа.

— Што е сега? — прашав збунето.

— Никако — вели — да ис правиш ајвар во сопствена режија...

— А во чија режија — му велам јас, — да го викнам Кирица Ценевски?

— Доста — вели — не зезај се, Кирие е премногу голем да ти прави тебе ајвар. И, ако го правиш ти сам, ајварот ќе те чини колку една олимпијада. А уште ако го правиш во кристални тегли... Туку, да знаеш, да си купиш готов ајвар, од продавница...

— Од продавница! Па тој ајвар — му велам јас — можат да го јадат само луѓе на кои се однесува Писмото...

— Не — вели Никола — имаш грешка во врска со готовиот ајвар. Гледај ваму: ќе платиш ти за твојот приватен ајвар, за тегли. Ќе платиш за пиперки, за гориво. Е, пресметај ја и работната рака на жена ти, па амортизацијата на генџеријта, лажницата... Па препроматеријал: сол, масло, оцет, салцици... Ти велам, гавод и пол ќе те фати...

— Ај, мајката... се расколебав јас.

— Да, да! — потврди Никола. — Во секој случај, сосема е погрешно мислењето дека ајварот направен дома е поевтин од купениот!

— Добро тогаш — реков — ти ме убеди со своите аргументи. Значи: само одиш во самопослугата, плаќаш на касата и се враќаш дома со готов ајвар.

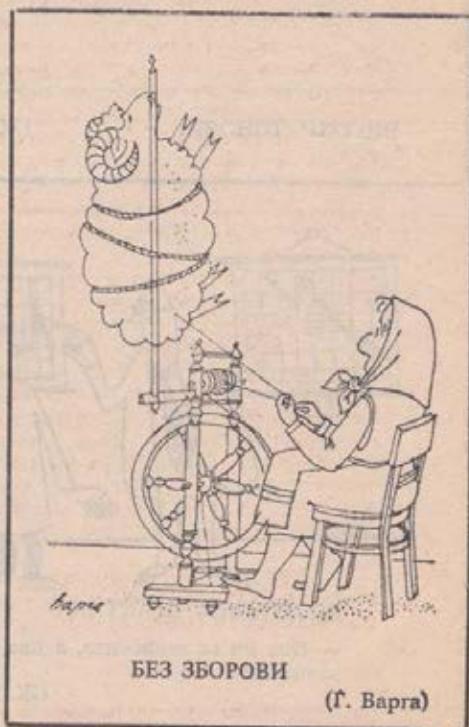
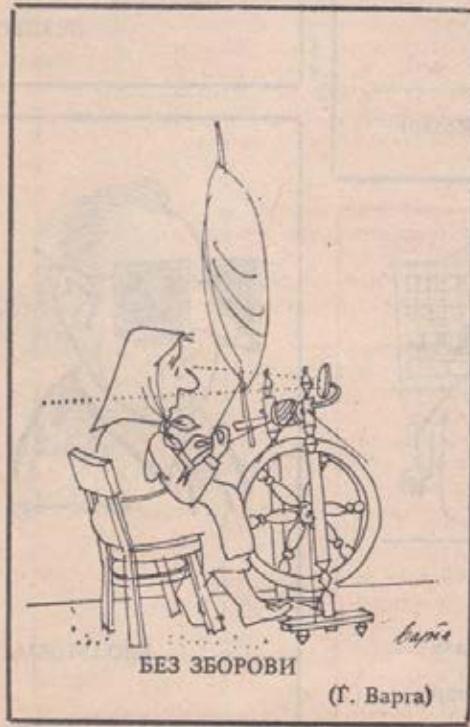
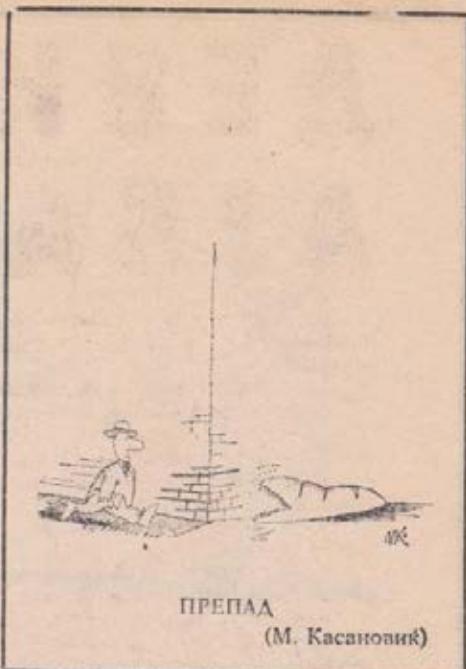
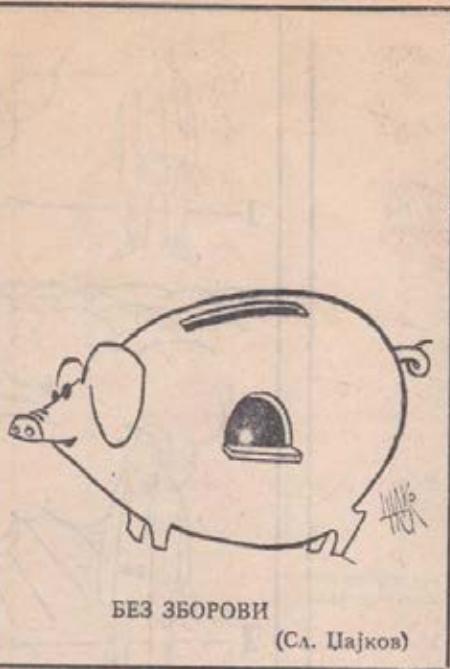
— Да — рече Никола — така готовиот ајвар ќе ти остане бадијала.

И така, купив ајвар од самопослугата, поттикнат од дешевизата на Никола дека таквият е поевтин.

Дури потоа од некои соседи разбрај што била тука улогата на Никола: тој ги начекуваше на пазарчето купувачите со ниски признања и агитираше тие да купуваат ајвар од самопослугата. За таа работа самопослугата нему му даваше бесплатно ајвар.

ПРАШАЊЕ: На кој начин комисијата за потеклото на неправилното збогатување со ајвар ќе утврди колку ајвар добил Никола за своето агитирање?

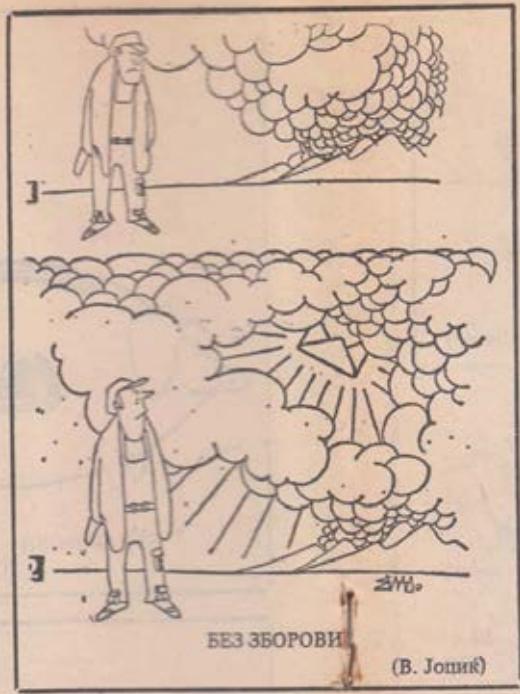
НЕ Е. П.

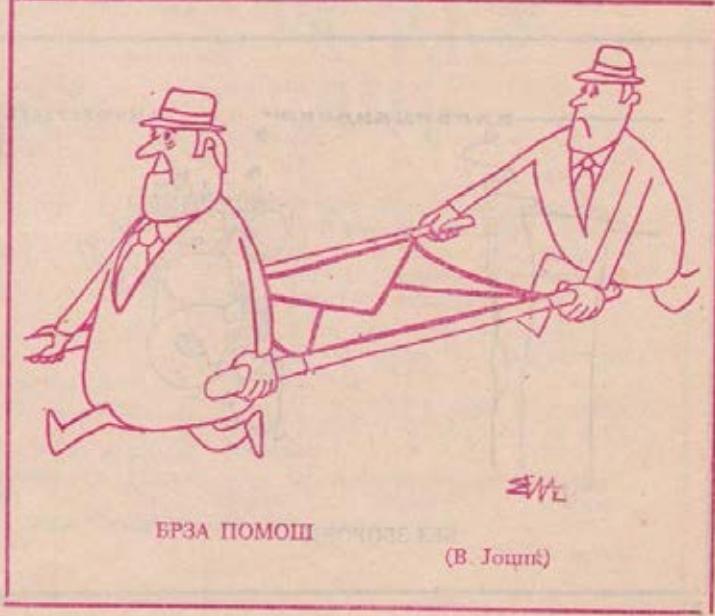
ВИСОКИ ТОНОВИ.

(Ж. Козар)

ОД ДЕНЕС ЗА УТРЕ

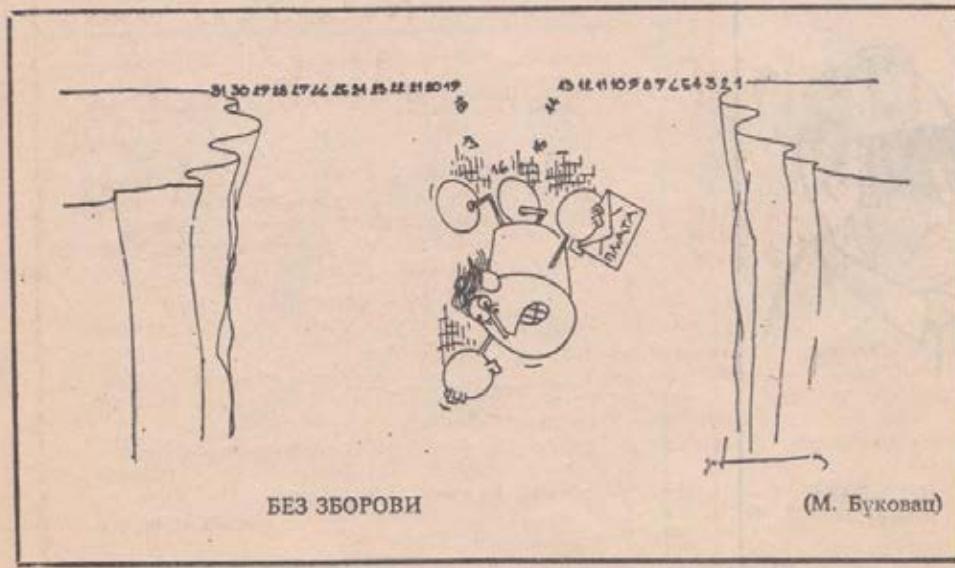

БЕЗ ЗБОРОВИ
(Р. Дуковски)

БЕЗ ЗБОРОВИ
(М. Кулік)

ВИШ-АРХИВА

ГАРДЕ- РОБА

Двајца студенти молчат. По известно време едниот вели:

— Како што гледам, ти доста полагаш на твојата гардероба.
— Да, полагам, но често пагам!...

БРАЧНА ХАРМО- НИЈА

— Како се сложуваш со твојот маж?
— Кога не сме заедно — одлично!

СПОРЕД УПАТ- СТВОТО

Еден маж ја затекнува дома својата жена како разголена игра со колковите.

— Што ти е, жено? — прашува тој со големо сомневање во својот глас.
— Ништо, ништо, само малку ме боли стомакот...

— Каква врска има ова „играње“ со стомакот?

— Има: на лекот што ми го претпушта лекарот пишува ПРЕД УПОТРЕБАТА ДА СЕ ПРОМЕША!

СПАСО- НОСЕН ЛЕК

Еден пријател му вели на друг:
— Морам да станам боксер!
— Зашто? — прашува другниот.
— Страдам од несоница!

ГОЛЕМОТО ИСЧЕКУ- ВАЊЕ

Поголема група луѓе живо дискутира до семафорот на една важна сообраќајна крстосница во центарот на градот. Им приотга дежурниот сообраќаец и ги прашува:

— Луѓе, што правите овде?
— Дискутираме за сообраќајната несреќа...
— Јас не гледам никаква сообраќајна несреќа — изненадено вели сообраќаецот.
— Се подготвуваат за следната...
Знаете, овде несреќи се случуваат во секој миг!

Живко Павлов

ИСТОРИЈА НА БОЛЕСТА

Денес медицината е отицена напред што практично не постои здрав човек, рекол некој исто така болен човек, но со здрав ум. Со други зборови тоа значи дека треба да ѝ се препуштиме на медицината до крајот на својот живот. Во оваа смисла наполно ги сфаќам луѓето кои катади можат да се видат во чекалните на лекарските ordinацији жалејќи за она старо добро време кога медицината не беше толку отицена напред и кога сите мислевме дека сме здрави и живи!

И чекаат луѓето, рековме, со многу трпение, до последниот здрав. Ако не го „фатат“ својот лекар, фахаат друг, трет или...

Така и јас пред неколку дена се најдов во ordinацијата на мојот, по канален пат избран лекар.

— Да не ти треба пак болување? — поучен од поранешното искуство ме праша лекарот.

— Нема потреба — реков. — На одмор сум...

Лекарот изненаден од мојата без малку детска искреност, ме чукна по рамето и татковски ми рече:

— Жалам, навистина жалам што можеби ќе ти се расипне одморот. Ајде, кажи на што се жалиш?

— Докторе, неке подолго време чувствуваам ужасни болки во грбот.

— Соблечи се! — нежно ми нареди тој.

Послушно почнува да се соблекувам и одедаш се ужаснав од помислата дека два месеци не сум се капел. Низ главата молскавично ми надираа мисли за тоа што за мене ќе помисли лекарот кога ќе ме види гол. Ми доагаше да пропаднам в земја, но паркетот во собата на лекарот е сосема здрав и стабилен. И:

— Ти боли ли овде? — ме праша тој со рацете на мојот

...оооли!! — огнав не толку од болка колку од желба ... го скренам неговото внимание од хитриенскиот изглед на мојот грб.

— Ништо, си настинка само малку — ми рече от како се облеков.

— Не докторе, јас болувам од PUNICA GRANATA!

— Никогаш во животот не сум слушнал за таква болест — се осмели да признае лекарот. — Што е тоа, да не ти погодило парче од граната?

— Гледајте докторе, PUNICA GRANATA е латински назив за јужниот плод калинка. Е, уште како дете влегов во дворот на мојот сосед каде зрееше убава калинка. Токму кога ја откачива третата — ме фати! И можете да замислите колку пати становот од неговите раце се запре на мојот грб!

Лекарот е насмевна и ми препиши бајско лекување.

Ж. Павлов

БЕЗ ЗБОРОВИ

БЕЗ ЗБОРОВИ

БЕЗ ЗБОРОВИ

БЕЗ ЗБОРОВИ
Карикатури: Глигор Костовски

АЛО, ДРАГИ, ТИ СИ?

— Ало, Стевче, ти си?

— Јас сум. Кој може друг да биде!

— Мислев... Кога толку брзо стигна на работа? Значи право на работа си дошол, а излезе пред седум минути!

— Каде да одам! Што се случило? Зашто се јавуваш?

— Ништо. Случајно поминував покрај телефонот и... не знам што ми текна, ете така, ај здраво!

— Здраво.

— 65031? Ти си, Стевче?

— Јас сум. Кој може друг да биде!

— Не си на појадок? Ова време никогаш не си в канцеларија?

— Сега е 9 часот и 31 минута. На појадок одам во 9 и 33 минути. Што има?

— Ништо. Реков... да не заборавиш за појадокот. Сношти слабо вечераше.

Со кого ќе одиш на појадок? Сам?

— Сааам!

— Ајде, пријатно.

— Пријатно.

— Ало, ми треба другарот Стеван, ти си Стевче?

— Јас сум. Што е сега пак? Јадев сам. Во канцеларија сум сам.

— Нема врска што зборуваш. Мислиш дека те проверувам. Се лажеш. Слушај, ми застана часовникот. Сакав да свртам 59, но едно мислев — друго свртев, а твојот часовник е најточен.

— Единаесет и тринеесеесет и две. Здраво!

— !!!

— Ало, душичке драга, ти си?

— Јас сум. Сега е еден и петнаесет.

— Не те прашувам за тоа, будалче мое. Имаш ли многу работа?

— Немам.

— Значи ќе дојдеш навреме дома?

— Како секогаш. Туку, мислиш ли ти колку ќе платиме за телефон овој месец?

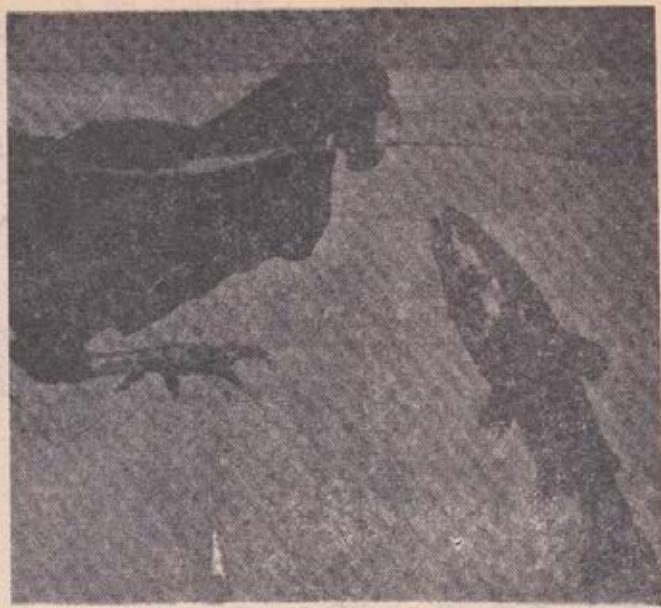
— Се разбира. А знаеш ли ти колку ќе плати за телефон сосетката Мара?

— Не знам.

— И јас не знам. Се јавувам од кај нив. Ме замолија да им го причува малечкиот. Само денес. Старата им е во болница.

Лабуништев

ФОТО-ОСТЕН

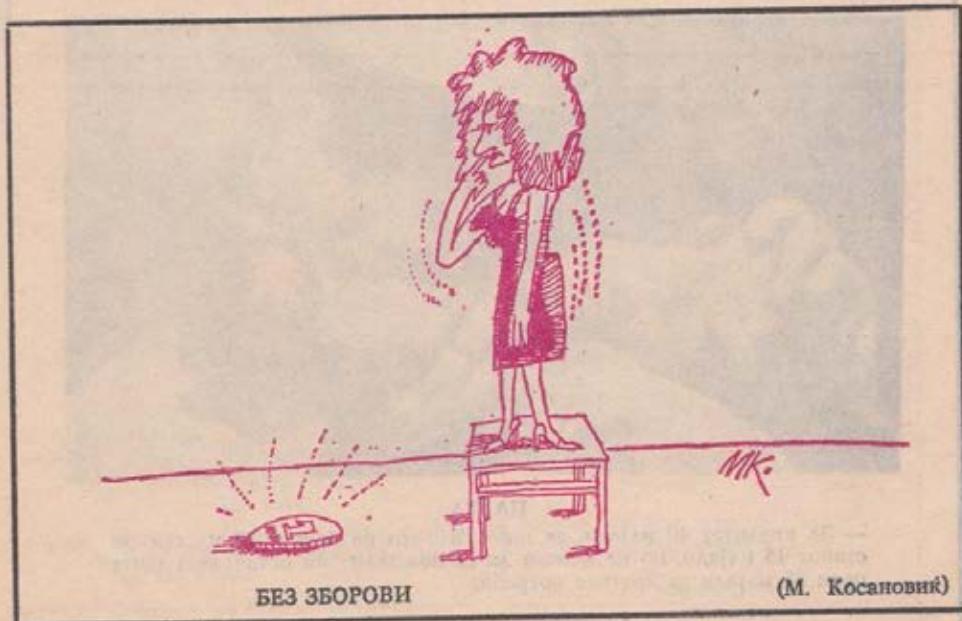
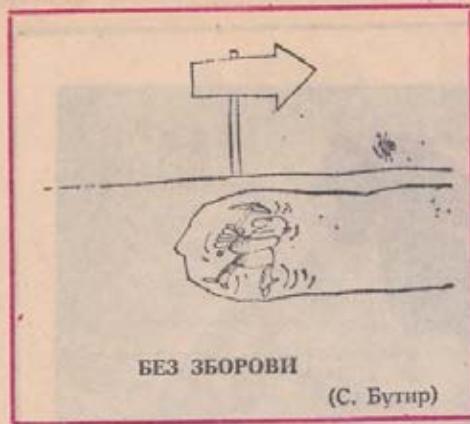
ОД ЗБОРОВИ НА ДЕЛА

— Доста кукуригаше, одсега ќе мораш да носиш јајца!

ПЛАТА

— За кредитот 40 илјади, за школувањето на децата 70 илјади, за станот 15 илјади, но не можам да се пожалам: ми остануваат уште цели 25 илјади за другите потреби.

МИНИ ГАЛЕРИЈА

ici Paris

STAMBUK

БЕЗ ЗБОРОВИ

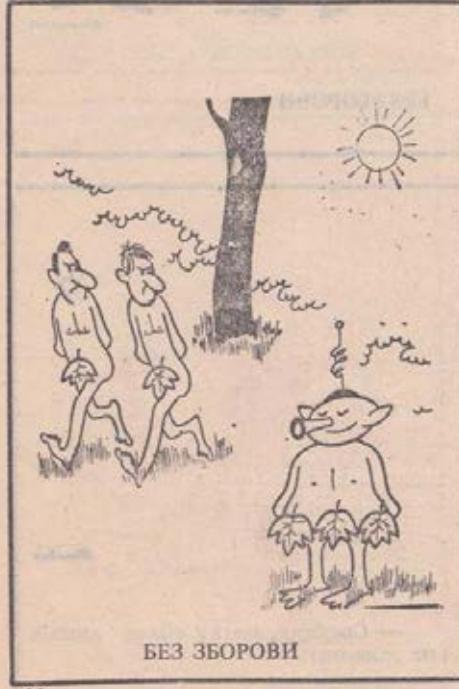
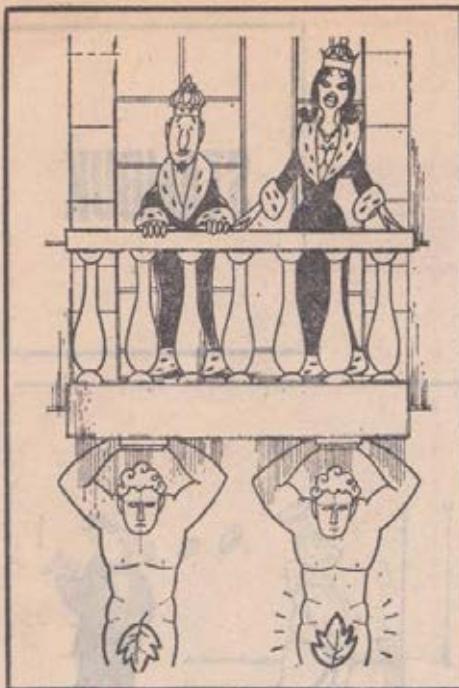
БЕЗ ЗБОРОВИ

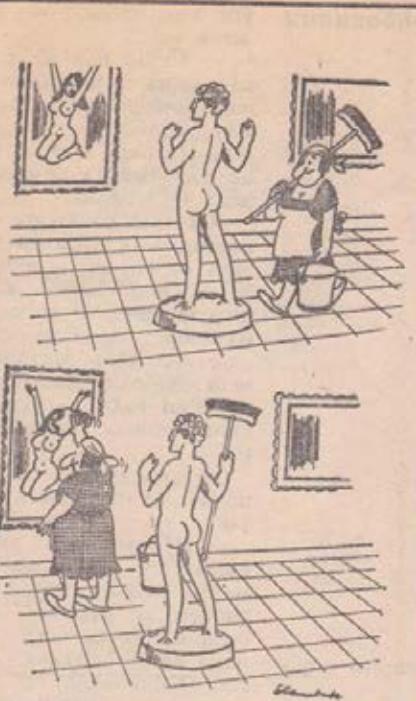

— Госпоѓо, се ѕе сервирано!

— Среќник, колку јубава линија на животот!

БЕЗ ЗБОРОВИ

БЕЗ ЗБОРОВИ

БЕЗ ЗБОРОВИ

БЕЗ ЗБОРОВИ

ЧЕСЕН ЧОВЕК

Во нашиот стан дојде мајстор. Се израдувавме со жена ми и видиш го сместивме да седне во најблиската столица.

— Колку сме скрени — реков со радосен глас — што станбениот завод решил да ни направи генерална поправка на станот! А тоа што ве испратиле токму вас, другар Киро, направиле исто така добро.

— Само погледнете! Паркетот сосема ќе ни пропадне, еден ден ќе се најде ме во станот под нас, воздивна жена ми.

— Разбирам — рече мајсторот со разбиранье.

— Прозорските крила кога се затвораат воопшто не налегнуваат едно на друго . . .

— Разбирам!

— Покривот ни капе — воздивнува жена ми.

— Гледам, разбирам — вели мајсторот со професионален нагласок.

— Мајсторе, може ли да ви наполнам една чашка? Железото се кова до

дека е жешко.

— Немам ништо против!

— Откако ги испивме чашките, мајсторот рече:

— А . . . вака нешто, мислам на јадење, дали би можело нешто да се најде?

— Како не, ќе најдеме. Се најдомвме, испивме уште по една и мајсторот видливо се освежи.

— По ѓаволите со мојот карактер! Не можам да се воздржам. Веќе се случи и тука ништо не може да се стори. Примив во вашиот дом леб и сол, се напив вотка и доста! Не можам веќе да работам на поправката на вашиот стан! Оваза чаша ја кревам за мојата чесност!

Се напивме, но јас уште ништо не можев да разбераам.

— По ваков прием од ваша страна, мене повеќе совеста не ми позволява да вршам поправка на вашиот стан — додаде мајсторот разнежено.

— Ама како така, не сте

сигурно пијан?! — рече жена ми.

— Пијан или не, не сакам да ви го поправам стапот! Конечно и зошто ви е нов паркет?

— Но овој што го имаме не може да се оди по него — доладов.

Одмавна со раката и повторно ја наполни чашката со вотка.

— Овој паркет, колку што гледам ќе ве служи одлично најмалку уште дваесет години. Можете по него слободно да играте, не само валцер, туку и оние најнови модерни игри.

Се погледнавме со жена ми: па овој човек е пијан!

— Немојте така да се гледате! — нѝ упати примедба. Ако ви ставам нов паркет, за неколку дена штипите ќе се исушат и нема да се виткаат како сега. Едноставно, ќе летат на сите страни! Сакате ли таков паркет???

— Не . . . не сакаме, се сложивме со жена ми.

— Зошто да ви менувам и крилава на прозориците? Ако ви ставам нови не ќе можете да ги затворите, а за отворање не стачува ни збор. Сакате ли такви крила или не???

— Не, такви не ни се потребни — едновремено сникавме и јас и жена ми.

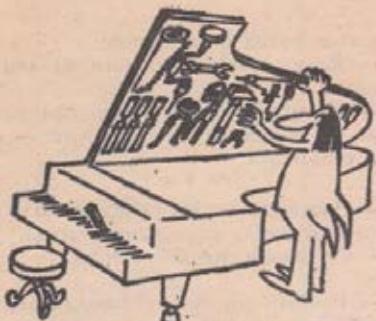
— И што, покривот ведните ви капе, гледам имате лонец среде соба. Ако ви направам нов нема да ви помогне нити када. Дали ви е потребно тоа???

— Не треба, секако дека не треба!

— Драги Киро, му наполнив уште една чашка, таква попразна ка не ни е потребна, оставете се како што е.

— Немајте гајле — рече тој со мирен глас. — Имате скреха што ми дадовте леб и сол. Никогаш нема да го поправам вашиот покрив, никогаш! Јас сум чесен човек.

Долго му заблагодарувавме и кога ѕинчето беше празно го испратилме дури до учиштата. Потој долго размислувааме за тоа, каква скреха е што на светот постојат и чесни чуф!

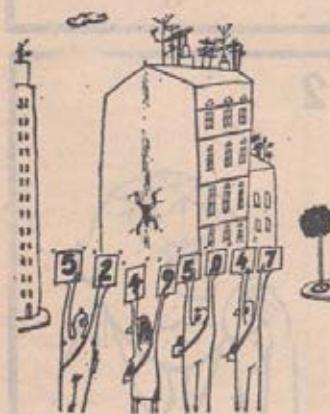
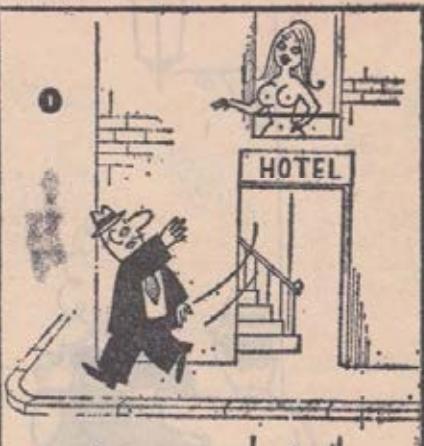
БЕЗ ЗБОРОВИ

БЕЗ ЗБОРОВИ

БЕЗ ЗБОРОВИ

БЕЗ ЗВОРОВИ

ЗЕГИ

— Дечко, ако ми го кажеш името ќе добиен еден динар.
— Јанко, Иван, Мишко, Јошко, Петар...

***

Двајца студенти излегуваат од испитната сала:

— Не знаев да ги изработам задачите, па то предадов листот празен.
— Ни јас не ги разбрав задачите, исто то предадов листот празен.
— Зошто го направи тоа, професорот ќе мисли дека сум препиндал од тебе.

***

Еден турист посматра една селанка ка-

ко молзе крава и ја праша:

— Колку млеко добивате на ден од кравата?
— 10 литри, три ги користам дома а 12 им ги продавам на туристите — одговори селанката.

***

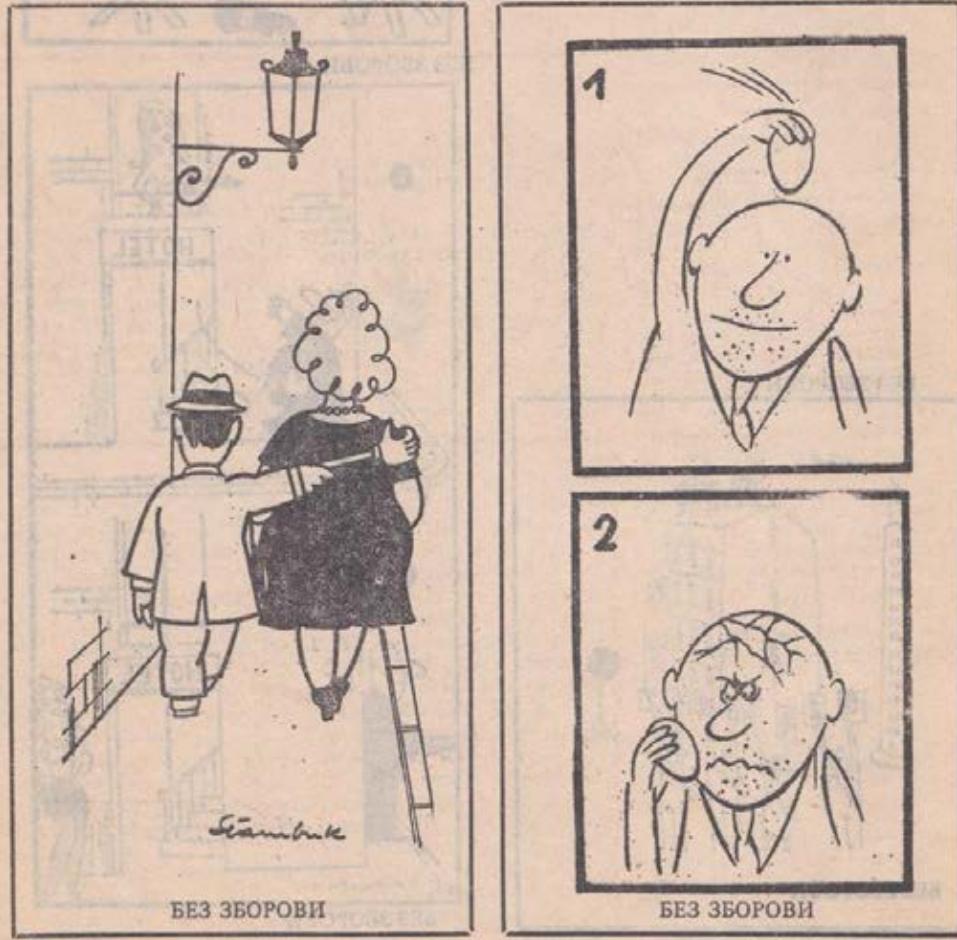
— Пак жена ми го испразнила портмонето, оставила само нешто ситно.

— Се лажеш, тој бил сии ти.

***

— Кучето што ми го проладовте знаете ли дека краде?

— Да, знам, ама само храна, а пари не сака ни да погледне.

ШЕГИ

— Пеце, што направил Колумбо кога првпат со ногата стапнал на американско тло.

— Ја извлаекол и втора та нога од чамецот.

0—0

— Вчера беше фантастична вечер. Кога се вракав ме дома со мажот ми не бото беше полно со звезди, а месечината толку светеше што можеше да се чита весник.

— И што правевте кога стигнавте дома?

— Мажот ми читаше весник!

0—0

Постара медицинска сестра критикува једна помладада:

— Сите копчиња од блузата ти се откопчани, па се ти се гледа . . .

— Тогаш помлададата се излутува:

— Невоспитани пациенти. Како деша се: сакаат да си играат, а потоа не сакаат да суредакт!

0—0

— Не би сакал да бидам во вашата кожа . . .

— А зошто не?

— Затоа што би ми била многу тесна.

БЕЗ ЗБОРОВИ

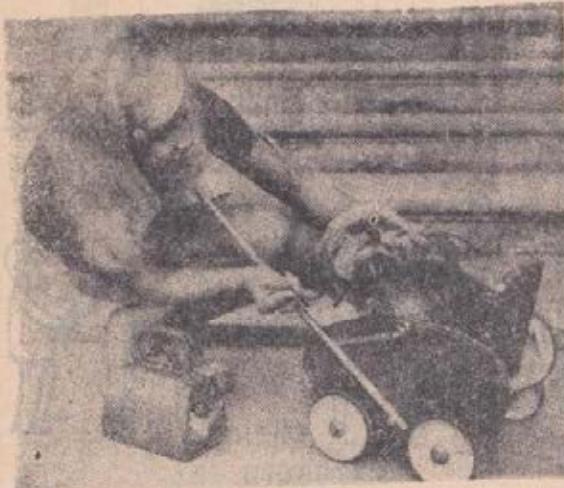
БЕЗ ЗБОРОВИ

— На што ловите?
— На чиста вода!

Духовитнот ко-
ментар на фото-
графијата долу
напишете го чит-
ливо на купон,
заедно со ваша-
та точна адреса,
и испратете го
до Остен Булевар
ЈНА бр. 68,
поштенски фах
383, 91000 Скопје
со назнака „ЗА
ХАХАМЕТАР“.

Купонот треба
да стигне во Ос-
тен издаачка до
24 октомври 1972
година.

КУПОН БР. 70

Одговор: _____

_____

Најточна адреса: _____

_____

Име и презиме: _____

_____

_____

ЕНСИЛУЗИВНА НАГРАДНА ИГРА НА »ОСТЕН« ТЕЛЕВИЗИЈА СКОПЈЕ И »РАДИО БРАН«

Остен ви овозможува да ја
следите II ПРОГРАМА на ТВ
Скопје. Најдуховитниот одговор
на фотографијата што ја обја-
нуваме на оваа страница ќе
биде награден со УКБ-конек-
тор (вредност 300 нови динари),
кој во вашиот телевизор ќе го
монтира останошниот стручњак
радио и телевизијата од „Радио
Бран“ Борис Палник.

На добитниците од внатреш-

носта УКБ — конекторт за
следење на II Програма ќе им
биде испраќан по пошта. Пок-
рај овие награди Остен доделу-
ва и две парични во поедини-
чен износ едната од 100 динари,
а втората од 50 динари.

Резултати од хахаметарот број 69

Прва награда УКБ конек-
тор (вредност 300 нови дина-
ри).

Добитник: Борислав Велич-
ков, ул. Наум Наумовски —
Борче бр. 71, Скопје.

ОДГОВОР: — Добро е што
овие напред имаат исправен
став, искаку ќе се стркаламе
удолу.

Втора награда од 100 нови
динари.

Добитник: Даница Гошева,
ул. Иван Коцарев бр. 15,
Скопје.

ОДГОВОР: — Перо просла-
вува положен возачки испит
иа се вработи испразнати од
прославата!

Трета награда од 50 нови
динари.

Добитник: Јана Јованов-
ска, ул. Атанас Коцарев бр.
14, Гостивар.

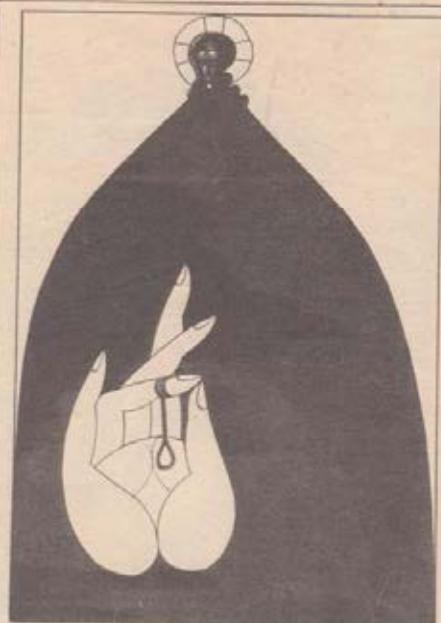
ОДГОВОР: Драген: — Ми-
шам што да ѝ кажам на Ком-
исијата за потекло на бур-
ната?

ФИКО ФИКОВ — Бугарија

Фико Фико

Фико Фико

Остен

Правнат покриват на 1. Јануари
1945 година во Скопје. Обновен во
1951 година, а редовно излегува од
септември 1966 година:
Издавач: НИП „Нова Македонија“.

Излегувал кога ѕе му текне, „
секоја средба.
Лобиите разложки се печатат
или се чувват за огрев.
Адреса: Редакција на сатиричен-
кумористичниот весник „ОСТЕН“
булевар ЈНА број 68, 91000 Скопје.
Поштески фах 283.

Директор
Анте Поповски

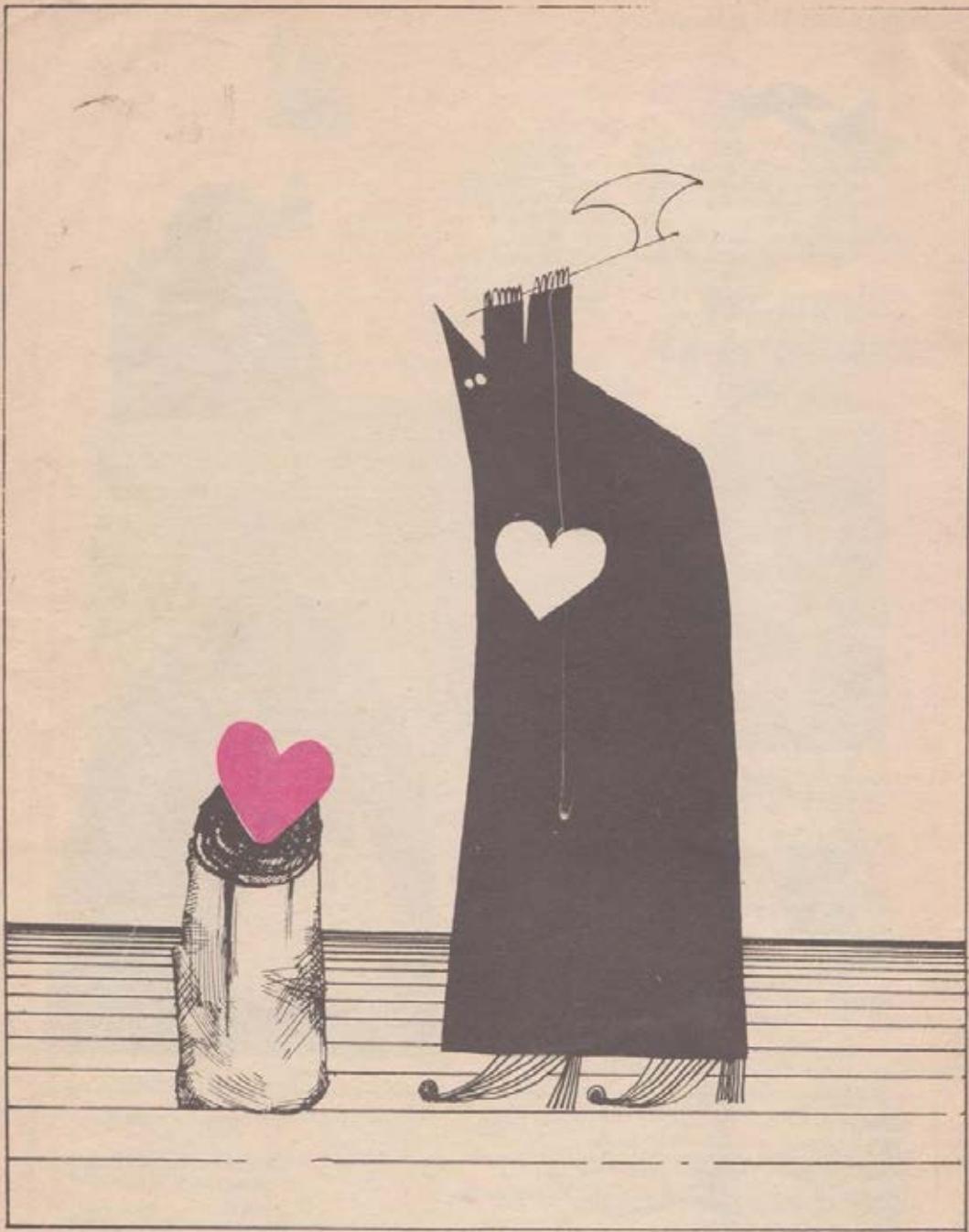
и. д. Главен и одговорен
предник
Дарко Марковски

Редакција:
Владо Јоциќ, Аукан Јелен
(заменик на одговорниот
предник), Боро Пејчинов,
Ефтијан Проевски, Живко
Павлов, Милен Поповски

Графичко обликување
Гуро Варга

Секретар на редакцијата
Македонка Поповска

ПРЕТПЛАТА — Тримесечна 26
днишки, шестмесечни 52 днишки, го-
дишна 104 днишки. За странство
двоен износ, тековна сметка НИП
„Нова Македонија“ — 401-1-14 (прет-
плата за „Остен“).
Весникот се печати во НИП „Но-
ва Македонија“ — Скопје.

ВАЛЕНТИН БАЛЕВ — Бугарија
учесник на 4 Светска галерија на карикатури —
Скопје 1972